



תפ"ח 51122/01/13 - מדינת ישראל נגד גבי קורסונסקי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 51122-01-13 מדינת ישראל נ'
קורסונסקי(עציר)

בפני	כבוד השופט א. סטולר, אב"ד
	כבוד השופטת ז. בוסתן
	כבוד השופטת ד. מרשק מרום
המאשימה	מדינת ישראל
	ע"י פרקליטות מחוז מרכז עוה"ד אלון
	טנקג'י וחגית זכאי סלע
	נגד
הנאשם	גבי קורסונסקי (עציר)
	ע"י הסניגוריה הציבורית עו"ד ליאור שטלצר

גזר דין

השופטת דנה מרשק - מרום:

כתב-האישום והשתלשלות העניינים

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום הכולל 14 אישומים, במרכזם מעשה רצח של יניב אנגלר ז"ל, וכן מסכת של מעשי שוד מזוין, נשיאת נשק וירי באזור מגורים.

2. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות המנויות באישומים 13 ו- 14.

לאחר שמיעת כל הראיות, בהכרעת-הדין מיום 26.10.17, הרשענו את הנאשם בעבירות הבאות:

באישום 6 הנאשם הורשע בביצוע עבירות של רצח לפי סעיף 300(א)(3) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 [להלן: "חוק העונשין"], שוד מזוין לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין וירי במקום מגורים לפי סעיף 340' לחוק העונשין, כפי המיוחס לו בכתב-האישום;



באישומים 1, 4, 5, 7, 8, 10 ו- 12 הורשע הנאשם בביצוע שבע עבירות שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין חלף עבירה של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין אשר יוחסה לו בכתב-האישום, והוא זוכה מביצוע עבירות של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין וירי במקום מגורים לפי סעיף 340א' לחוק העונשין;

באישומים 2, 3, 9, 11, 13 ו- 14 הורשע הנאשם בביצוע שש עבירות של שוד מזוין לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין וירי במקום מגורים לפי סעיף 340א' לחוק העונשין, כפי המיוחס לו בכתב-האישום.

3. **באישום הראשון** הוכח, כי ביום 9.12.10 בשעה 10:36, הגיע הנאשם לבנק מזרחי באזור התעשייה בחולון בעודו מצויד בקסדה שחורה, כיסוי לפני, כפפות שחורות ואוחז בידו חפץ הנראה כאקדח תופי קטן שחור, ובאמצעות קטנוע, הנושא לוחית זיהוי גנובה שמספרה 3742364 אשר נגנבה ביום 1.11.2010 או בסמוך לכך, מקטנוע אחר ברחוב ההדרים 8 בראשון-לציון. בהגיעו לבנק השתלט הנאשם על המאבטח שישב מחוץ לבנק והיה חמוש באקדח, הנאשם שדד מהמאבטח את אקדחו תוך איומים, והכניס את אקדח המאבטח למכנסיו מלפנים. הנאשם הכניס באיומי אקדח את המאבטח לתוך הבנק והורה למאבטח ולנוכחים בבנק לשכב על הרצפה, תוך שהוא יורה באקדח שהביא עימו באוויר לכיוון התקרה ופוגע בה. בהמשך, קפץ הנאשם מעל דלפק כספרי הבנק, נכנס למתחם הכספרים, הורה לעובדי הבנק למסור לו את הכסף, תוך שהוא מאיים עליהם באמצעות אקדחו ולקח בעצמו כסף מקופות הבנק. הנאשם שדד סך של 40,832 ₪ ו- 28,850\$, אותו הכניס לשקית, יצא מהבנק ונמלט באמצעות קטנוע.

על-פי המיוחס לו **באישום השני**, ביום 15.6.11 בשעה 9:20, הגיע הנאשם לבנק מרכזי ברחוב רוטשילד בראשון-לציון, כשהוא מצויד בקסדה שחורה מדגם LAZER, כיסוי שחור לפניו ואקדח תופי קטן שחור. בהגיעו לבנק השתלט הנאשם על המאבטחת אשר היתה חמושה באקדח, שדד ממנה את אקדחה והכניסו למכנסיו מלפנים. בכניסה לבנק, ירה הנאשם באמצעות אקדחו באוויר לכיוון התקרה, והורה לכל הנוכחים בבנק לשכב על הרצפה. בהמשך נכנס הנאשם למתחם הכספרים, דרש מהם את הכסף תוך שהוא מאיים עליהם באמצעות אקדחו ולקח בעצמו כסף מקופות הבנק. הנאשם שדד סך של 68,220 ₪, אותו הכניס לשקית, יצא מהבנק ונמלט מהמקום.

על-פי המיוחס לו **באישום השלישי**, ביום 18.7.11 בשעה 8:35 הגיע הנאשם לבנק לאומי ברחוב האזנר בתל-אביב, כשהוא מצויד בקסדה שחורה מדגם LAZER, כיסוי שחור לפני, כפפות שחורות ואקדח תופי קטן שחור. בכניסה לבנק, ירה הנאשם באמצעות אקדחו באוויר לכיוון התקרה, והורה לכל הנוכחים בבנק לשכב על הרצפה. בהמשך נכנס הנאשם למתחם הכספרים בבנק, דרש מהכספרים את הכסף תוך שהוא מאיים עליהם באמצעות אקדחו ולקח בעצמו כסף מקופות הבנק. הנאשם שדד סך של 39,550 ₪, אותם הכניס לשקית, יצא מהבנק ונמלט מהמקום.



באישום הרביעי הוכח, שביום 31.7.11 בשעה 11:00 הגיע הנאשם לבנק דיסקונט ברחוב סחרוב בראשון-לציון, כשהוא מצויד בקסדה שחורה מדגם LAZER, כיסויי לפנים, כפפות שחורות וקטנוע, ובעודו אוחז בידו חפץ הנראה כאקדח תופי קטן שחור. בהגיעו לבנק השתלט הנאשם על המאבטח, אשר היה חמוש באקדח והשכיבו על הרצפה. בכניסה לבנק, ירה הנאשם באמצעות אקדחו באוויר לכיוון התקרה. הנאשם שדד מהמאבטח את נשקו והכניסו למכנסיו מלפנים. בהמשך נכנס הנאשם למתחם הכספרים בבנק, דרש מהכספרים את הכסף תוך שהוא מאיים עליהם באמצעות אקדחו ולקח בעצמו כסף מקופות הבנק. הנאשם שדד סך של ₪ 33,690 ו- \$ 300 אותו הכניס לשקית, יצא מהבנק ונמלט מהמקום באמצעות הקטנוע.

באישום החמישי הוכח, שביום 11.8.11 בשעה 17:55, הגיע הנאשם לבנק מרכנתיל דיסקונט באור יהודה, כשהוא מצויד בקסדה שחורה מדגם LAZER, כיסויי שחור לפנים, כפפות שחורות וקטנוע מדגם סאניאנג בצבע שחור, ובעודו אוחז בידו חפץ הנראה כאקדח תופי קטן שחור. בכניסה לבנק, ירה הנאשם באמצעות אקדחו באוויר לכיוון התקרה, צעק "זה שוד" והורה לכל הנוכחים בבנק לשכב על הרצפה. בהמשך, נכנס הנאשם למתחם הכספרים בבנק, דרש מהכספרים את הכסף תוך שהוא מאיים עליהם באמצעות אקדחו ולקח בעצמו כסף מקופות הבנק. הנאשם שדד סך של ₪ 50,859 אותו הכניס לשקית, יצא מהבנק ונמלט מהמקום באמצעות הקטנוע.

על-פי המיוחס לנאשם באישום השישי, ביום 15.8.11 בשעה 18:00 או סמוך לכך, הגיע הנאשם לבנק הפועלים ברחוב האיילה 24 בבאר יעקב, כשהוא מצויד בקסדה שחורה מדגם LAZER, כיסויי שחור לפנים, כפפות שחורות, אקדח תופי קטן שחור בקוטר 0.22 וקטנוע גנוב מדגם סאן יאנג ג'וריייד 200 סמ"ק בצבע שחור ועליו לוחית זיהוי מזויפת.

המאבטח, יניב אנגלר ז"ל, אשר עמד בכניסה לבנק חמוש באקדח, הודיע לנאשם כי אינו יכול להיכנס לבנק עם קסדה על ראשו, וחסם בגופו את הכניסה. הנאשם לא שעה להוראתו של יניב ונאבק בו במטרה להיכנס לבנק. בשלב זה, במטרה להיכנס לבנק ולבצע את השוד, ירה הנאשם ביניב באמצעות האקדח, מטווח מגע, 3 כדורים לפחות, בפלג גוף עליון. כתוצאה מהירי קרס יניב ארצה. הנאשם שדד את אקדחו של יניב והכניסו למכנסיו מלפנים, דילג מעל יניב בעודו מתבוסס בדמו, ונכנס אל תוך הבנק. בכניסה לבנק ירה הנאשם באקדחו באוויר לכיוון התקרה ואמר לנוכחים בבנק "זה שוד".

בהמשך נכנס הנאשם למתחם הטלרים ולקח משם סך של ₪ 6,000 ומייד יצא מהבנק כשעמו הכסף הנשדד. הנאשם נמלט באמצעות הקטנוע עד הגיעו לרחוב רבי מאיר בעל הנס 38 בבאר יעקב, אשר נמצא כ- 1,300 מטרים מהבנק, שם נטש את הקטנוע. מיד לאחר מכן, הגיע הנאשם לבית חברתו, דבי שוקרון, ברחוב רבי מאיר בעל הנס 12 בבאר יעקב.

באישום השביעי הוכח שביום 24.10.11 בשעה 18:05, הגיע הנאשם לבנק מרכנתיל דיסקונט ברחוב רוטשילד בראשון-לציון, כשהוא מצויד בכובע מצחיה לבן, כיסויי שחור לפנים, ובעודו אוחז בידו חפץ הנראה כאקדח תופי קטן שחור. בהגיעו לבנק השתלט הנאשם על המאבטח אשר היה חמוש באקדח



והשכיבו על הרצפה. הנאשם שדד מהמאבטח את אקדחו והכניסו למכנסיו מלפנים. בהמשך הורה הנאשם ללקוחות בבנק לשכב על הרצפה, נכנס למתחם הכספרים ודרש מהם את הכסף תוך שהוא מאיים עליהם באמצעות אקדחו, ולקח בעצמו כסף מקופות הבנק. הנאשם שדד סך של 80,000 ש"ח אותו הכניס לשקית, יצא מהבנק ונמלט מהמקום.

באישום השמיני הוכח, שביום 15.12.11 בשעה 18:33, הגיע הנאשם לבנק הפועלים בבית דגן, כשהוא לבוש בקפוצ'ון אפור עם פסים צבעוניים הנושא את הלוגו RIPCURL ומצויד בכיסוי שחור לפנים, כפפות שחורות, כובע מצחייה ובעודו אוחז בידו חפץ הנראה כאקדח תופי קטן שחור. הנאשם נכנס לבנק, ירה באמצעות אקדחו באוויר לכיוון התקרה, צעק "זה שוד", והורה לכל הנוכחים בבנק לשכב על הרצפה. בהמשך, נכנס הנאשם לעמדת כספרי הבנק ודרש מעובדי הבנק באיומים לתת לו את הכסף. הנאשם לקח את הכסף מהקופות בסך 19,500 ₪, יצא מהבנק ונמלט מהמקום.

על-פי המיוחס לנאשם באישום התשיעי, ביום 2.1.12 בשעה 18:50, הגיע הנאשם לבנק הפועלים ברחוב הרצל בראשון-לציון, כשהוא לבוש בקפוצ'ון אפור עם פסים צבעוניים הנושא את הלוגו RIPCURL ומצויד בכיסוי שחור לפנים, כפפות שחורות, כובע מצחייה לבן ואקדח תופי קטן שחור בקליבר 0.22. הנאשם נכנס לבנק, ירה באמצעות אקדחו באוויר לכיוון התקרה, צעק "זה שוד", והורה לכל הנוכחים בבנק לשכב על הרצפה. בהמשך, נכנס הנאשם לעמדת כספרי הבנק, דרש מעובדי הבנק באיומים לתת לו את הכסף ולקח בעצמו את הכסף שנמצא בקופות בסך של 147,465 ₪, אותו הכניס לשקית, יצא מהבנק ונמלט מהמקום.

באישום העשירי הוכח, שביום 1.2.12 בשעה 18:00, הגיע הנאשם לסניף בנק מזרחי טפחות ברחוב הבנים בנס-ציונה, כשהוא לבוש בקפוצ'ון אפור עם פסים צבעוניים הנושא את הלוגו RIPCURL ומצויד בכיסוי לפנים, כפפות שחורות, כובע מצחייה לבן ואקדח תופי קטן שחור. הנאשם נכנס לבנק, ירה באמצעות אקדחו באוויר לכיוון התקרה, צעק "זה שוד", והורה לכל הנוכחים בבנק לשכב על הרצפה. בהמשך, נכנס הנאשם לעמדת כספרי הבנק, דרש מעובדי הבנק באיומים לתת לו את הכסף, לקח בעצמו את הכסף שנמצא בקופות בסך 370,000 ₪, אותו הכניס לשקית, יצא מהבנק ונמלט מהמקום.

על-פי המיוחס לו באישום האחד-עשר, ביום 27.6.12 בשעה 10:07, הגיע הנאשם לסניף בנק מרכנתיל דיסקונט ברחוב רוטשילד בראשון-לציון, כשהוא מצויד בחולצה מדגם REPLAY, קסדה שחורה מסוג LAZER, כיסוי שחור לפנים ואקדח תופי קטן שחור. בהגיעו לבנק השתלט הנאשם על המאבטח אשר היה חמוש באקדח והשכיבו על הרצפה. הנאשם שדד מהמאבטח את אקדחו והכניסו למכנסיו מלפנים. בהמשך, בכניסה לבנק ירה הנאשם באמצעות אקדחו באוויר לכיוון התקרה, נכנס למתחם כספרי הבנק, דרש מהכספרים את הכסף תוך שהוא מאיים עליהם באמצעות אקדחו, ולקח כסף מקופות הבנק. הנאשם שדד סך של 12,492 ש"ח אותו הכניס לשקית, יצא מהבנק ונמלט מהמקום.

באישום השנים-עשר הוכח, שביום 3.9.12 בשעה 13:50, הגיע הנאשם לסניף בנק מזרחי טפחות



בחולון באמצעות קטנוע גנוב בצבע שחור מדגם קימקו, אליו הוצמדה לוחית זיהוי גנובה מקטנוע אחר, חבוש קסדה שחורה מסוג LAZER, מצויד בכיסוי שחור לפניו, כפפות שחורות, ובעודו אוזז בידו חפץ הנראה כאקדח תופי קטן שחור. בהגיעו לבנק השתלט הנאשם על המאבטחת אשר היתה חמושה באקדח. הנאשם שדד מהמאבטחת את אקדחה והכניסו למכנסיו מלפנים. בהמשך, בכניסה לבנק צעק הנאשם "זה שוד", וירה באמצעות אקדחו באויר לכיוון התקרה. הנאשם נכנס למתחם כספרי הבנק, דרש מהכספרים את הכסף תוך שהוא מאיים עליהם באמצעות אקדחו, ולקח כסף מקופות הבנק. הנאשם שדד סך של 72,000 ש"ח אותו הכניס לשקית, יצא מהבנק ונמלט מהמקום באמצעות הקטנוע, אותו נטש ברחוב בחולון.

הנאשם הודה במיוחס לו באישום 13 בכך, שביום 15.11.12 בשעה 17:55, הגיע לבנק הפועלים ברחוב עוזיאל בבת-ים, כשהוא לבוש קפוצ'ון אפור עם פסים צבעוניים הנושא את הלוגו RIP CURL ומצויד בקסדה שחורה מסוג LAZER, כיסוי שחור לפניו, כפפות שחורות ואקדח קטן שחור הכולל תוף כדורים בקליבר 0.22. הנאשם הגיע לבנק באמצעות קטנוע שחור גנוב מדגם קימקו אליו הוצמדה לוחית זיהוי שנגנבה מקטנוע אחר. בכניסה לבנק ירה הנאשם באמצעות אקדחו באויר לכיוון התקרה, צעק לנוכחים בבנק, "זה שוד", והורה להם לשכב על הרצפה. בהמשך נכנס הנאשם למתחם כספרי הבנק, דרש מהכספרים את הכסף תוך שהוא מאיים עליהם באמצעות אקדחו, ולקח כסף מקופות הבנק. הנאשם שדד סך של 45,530 ש"ח אותו הכניס לשקית, יצא מהבנק ונמלט מהמקום באמצעות הקטנוע, אותו נטש ברחוב אחר בבת-ים.

הנאשם הודה במיוחס לו באישום 14 בכך, שביום 5.12.12 בשעה 17:55, הגיע לסניף בנק מזרחי טפחות ברחוב הבנים בנס ציונה, כשהוא לבוש בקפוצ'ון אפור עם פסים צבעוניים הנושא את הלוגו RIP CURL ומצויד בכיסוי לפניו, כפפות שחורות, כובע מצחיה לבן ואקדח קטן שחור הכולל תוף כדורים בקליבר 0.22. הנאשם נכנס לבנק, ירה באמצעות אקדחו באויר לכיוון התקרה, צעק "זה שוד" והורה לכל הנוכחים בבנק לשכב על הרצפה. בהמשך, נכנס הנאשם לעמדת כספרי הבנק, דרש מעובדי הבנק באיומים לתת לו את הכסף, ולקח בעצמו את הכסף שנמצא בקופות בסך 15,200 ₪, אותו הכניס לשקית. הנאשם יצא מהבנק במטרה להימלט ונעצר ע"י שוטרים משטרת ישראל אשר היו במקום.

4. בתחילת ישיבת הטיעונים לעונש שהתקיימה לפנינו ביום 14.3.18, צירף הנאשם, בהסכמת ב"כ המאשימה, כתב-אישום נוסף - ת.פ. 48301-11-15 (שלום נתניה). הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין בכך, שביום 2.8.15 החזיק בשני דוקרנים שהוחבאו בקופסת סבון גילוח בהיותו עצור בכלא רימונים.

5. במהלך ישיבה זו, האחרונה שהתקיימה לפנינו, ב"כ המאשימה הגיש את ראיותיו וטען את מלוא טענותיו לעונש. הסניגור, אשר היה ערוך לדיון הודיעונו, כי הנאשם אוסר עליו להשמיע טיעונים לעונש. בנוסף, הנאשם ביקש שלא למסור דבר לבית-המשפט בסוף הדיון. וידאנו עם הנאשם שזהו אכן רצונו, ועל כן, בסופו של יום, גזר-הדין ניתן לאחר שנשמעו טיעוני התביעה בלבד.



הסוגיה העיקרית העומדת לפתחנו היא תקופת המאסר בפועל שיש לקבוע בנוסף למאסר עולם שייגזר על הנאשם בגין ביצוע רצח יניב אנגלר ז"ל.

ראיות לעונש מטעם המאשימה

6. הוגש לעיונו תסקיר נפגע עבירה (1/ע) אודות הוריו ואחותו של יניב אנגלר ז"ל. על-מנת שלא לפגוע בפרטיותם ואמר רק, כי מקריאת התסקיר עולה תמונה קשה של בני משפחה שעדיין שרויים בטרומה ובאבל כבד, שאותותיו ניכרים בכל אחד מהם. ההורים ואחותו של המנוח מתמודדים עם חוסר התכלית שבאובדן יקירם ותחושת החמצה שיוצרים תסכול וכאב עמוקים שלא עובדו עד היום, כשכל אחד מהם מתקשה לשתף את האחר. ברי, כי עבור ההורים אובדן ילד הוא קשה באופן מיוחד. בני המשפחה הופנו בעבר, על-ידי גורמי הרווחה, למרכז "אלה" (מרכז הסיוע לנפגעי עבירות המתה), אך הם התקשו באותה עת להפנות משאבים לטיפול. עורכת התסקיר העלתה בפניהם את האפשרות להסתייע בקשר טיפולי והם הסכימו לכך, ובהתאם, תבחן איתם את המערך הטיפולי שיתאים להם במקום המגורים.

מעורבות ההורים ואחות המנוח במשפט משקפת, להערכת עורכת התסקיר, את הרצון שלהם "לזעוק" את זעקתו של המנוח ולהשפיע על כך שהצדק ייצא לאור. מבחינת המשפחה, ענישה מחמירה שהולמת את הפגיעה הבלתי-נסבלת עבורם, עשויה להחזיר להם, ולו במעט, את תחושת הבטחון והצדק.

עורכת התסקיר ממליצה להטיל על הנאשם, בנוסף לכל עונש אחר, פיצוי כספי משמעותי עבור ההורים ואחותו של המנוח, שיסייע להם בתהליך ההתמודדות של כל אחד בדרכו, ועם תהליך השיקום שמצפה להם.

7. כן הוגשו לעיונו הצהרות נפגעי עבירה מטעם הודיה אשכנזי (בורוכוב), נעמה גילפז-מדינה וליאור כהן (3/ע - 5/ע בהתאמה).

הודיה אשכנזי שימשה בזמנו כמאבטחת בסניף הבנק שנשדד כמתואר באישום 12, ובתצהיר תיארה כי מיום השוד לא חזרה לעסוק באבטחה, עלתה 20 ק"ג במשקל ובמהלך כשנה ומחצה לא עבדה כלל. היא סובלת מדכאון וסיוטים, מקבלת טיפול פסיכיאטרי תרופתי, ואף הוכרה כזכאית לקבלת קצבת נכות מהביטוח הלאומי על רקע פוסט-טראומה.

נעמה גילפז-מדינה היתה לקוחה של הבנק ונכחה בשוד נושא אישום 7. החרדות מאותו אירוע מלוות אותה עד היום בכל מישורי חייה.

ליאור כהן היה מנהל סניף הבנק בו נרצח יניב אנגלר ז"ל. בהצהרה תיאר, כי היה עד לכל ההתרחשויות, אותה הוא לא ישכח לכל חייו. מאז הרצח הוא סובל מסיוטים וחששות שאירוע מעין זה יישנה. עוד תיאר את תחושות חוסר האונים, האובדן והסכנה לחיי האנשים שהיו כפופים לו, המלווים אותו עד ליום זה.

8. גליון מרשם פלילי של הנאשם (1/ע) מעלה, כי לחובתו הרשעה קודמת משנת 2008 עקב ביצוע



עבירת איומים, בגינה נדון לעונש של מאסר על תנאי וקנס.

9. ב"כ המאשימה ביקש להפנות אותנו לסרטון ממצלמת האבטחה שתיעד את הרצח של יניב אלנגלר ז"ל (ת/282) וכן לסרטונים ממצלמות אבטחה המתעדים את מעשי השוד הנוספים, כחלק מהראיות לעונש. לשיטתו, סרטונים אלו ממחישים את החומרה יוצאת הדופן של מעשי הנאשם, ובמיוחד את קור הרוח של הנאשם, אשר המשיך בתוכניתו לבצע שוד לאחר שרצח אדם.

טיעוני ב"כ המאשימה

10. ב"כ המאשימה, עו"ד טנקג'י, עותר להשית על הנאשם עונש של מאסר עולם חובה בגין הרצח של יניב אלנגלר ז"ל, נושא אישום 6 (בהתאם לסעיף 300 לחוק העונשין), וכן להשית ענישה מצטברת משמעותית שלא תפחת מ- 25 שנות מאסר בגין כל מעשי השוד. כן ביקש להטיל פיצוי מקסימלי לטובת משפחת המנוח, פיצוי משמעותי עבור הודיה אשכנזי ונעמה גילפז, מאסר על תנאי וקנס של עשרות אלפי שקלים.

11. ב"כ המאשימה הדגיש את החומרה הייחודית הטמונה במעשי הנאשם, על רקע היקף המעשים, הסדרתיות של מעשי השוד ועזות המצח המתמשכת של הנאשם. כל אלו ביססו את "כרטיס הביקור" של הנאשם, עד כדי היווצרותה של עדות שיטה, שהיוותה נדבך ראייתי מרכזי להרשעת הנאשם.

12. ב"כ המאשימה פירט מספר נתונים, על-מנת להמחיש את ההיקף החריג של מעשי הנאשם: המדובר ב- 14 אישומים ובמסכת מעשי רצח ושוד שנמשכה מדצמבר 2010 ועד 5.12.12, שאז הנאשם נתפס בכף; הנאשם שדד סכום כולל של כ- 1,100,000 ₪; כתב האישום הוגש בינואר 2013, וכלל לבסוף רשימה של 350 עדי תביעה, כאשר שמיעת הראיות החלה במרץ 2014 ונמשכה על-פני עשרות רבות של ישיבות הוכחות, והכרעת הדין ניתנה ביום 26.10.17.

13. חומר החקירה, הראיות, כתב-האישום והכרעת-הדין מעלים תמונה של שודד סדרתי, אשר פעם אחר פעם הגיע לסניפי בנק באזור תל-אביב והמרכז, ביצע בהם מעשי שוד, ואף לא בחל ברצח - הכל למען בצע כסף (שהוא גם הכינוי של הפרשה במהלך החקירה). הוכח כי המדובר בתאוות בצע של ממש, כשהכספים שימשו את הנאשם לצורך רכישת בגדים באלפי שקלים, הימורים ובילויים.

14. עוד יש לזקוף לחומרה את העובדה, כי בשבעה אירועים עשה הנאשם שימוש בנשק חם, עימו ירה בכניסה לסניפי הבנקים, איים על לקוחות ועל פקידים - ובעיקר עשה בו שימוש לקטול את חייו של יניב אלנגלר ז"ל.

באישומים בהם הורשע בשוד ללא שימוש בנשק, עדיין הגיע הנאשם מצויד בכלי דוגמת אקדח תופי,



ובכל מעשי השוד (למעט באישום השביעי) ירה בכניסה לסניף בכדי ליצור תחושת אימה, כשאותו כלי הנחזה להיות אקדח שימש אותו במהלך מעשי השוד.

15. מעשיו הסדרתיים של הנאשם אכן יצרו אימה בקרב ציבור באי-הבנקים באזור תל-אביב והמרכז, עד שחקירת המשטרה המאומצת הביאה ללכידתו בכף. אורה זו היא שהביאה את המנוח למנוע את כניסתו של הנאשם לבנק עם קסדה לראשו, כך שהוא מצא את מותו תוך ביצוע תפקידו.

16. עדים רבים תיארו את קור-רוחו של הנאשם, אשר נכנס לבנקים עם פנים מכוסות, ירה בכניסה לסניף ונכנס מאחורי הדלפקים לקחת את הכסף, ובחלק מהמקרים תוך איומים על הפקידים. עובדי הבנק והלקוחות אשר העידו, וכן אלו שמסרו תצהירי נפגעי עבירה, תיארו אירועים קשים ביותר של אימה ופחד, שהשליכו על חייהם וערערו את תחושת הבטחון שלהם. מצלמות האבטחה והתמונות שהוגשו נותנים ביטוי מוחשי לתחושות שאחזו בכל מי שנכח בסניפי הבנק השונים בעת ביצוע המעשים. מספר עדים אף חוו מספר מעשי שוד, שכן הנאשם שדד שני סניפים פעמיים (בנק המזרחי בחולון - אישומים 1 ו-12, ובנק המזרחי בנס ציונה - אישומים 10 ו-14) וסניף אחר שלוש פעמים (בנק מרכזית דיסקונט ברשל"צ - אישומים 2, 7, ו-11).

17. ב"כ המאשימה טען, כי הנאשם במעשיו פגע בערכים מוגנים רבים ומעשיו גרמו נזק של ממש. מעבר לפגיעה בעובדי הבנק ובלקוחותיו, נפגעה גם תחושת הביטחון הכללית, כשמפסיקת בית-המשפט העליון עולה כי יש להטיל עונשים מרתיעים במקרים כגון דא, כחלק מהמאבק בתופעת עבירות השוד. נשיאת נשק, כשלעצמה, טומנת בחובה פוטנציאל סכנה לשלמות החיים, הגוף והנפש ולביטחון הציבור, לא כל שכן כאשר נעשה שימוש של ממש בנשק בנוכחות לקוחות ועובדים, לרבות ילדים, וכל זאת בטבורו של יישוב ולאור יום. למעשיו של הנאשם נלווית חומרה יתרה עקב התכנון המוקדם וההצטיידות בציד הדרוש לצורך הגשמת התכנית העבריינית. הנאשם ביצע, לכן, מעשי שוד המצויים ברף חומרה גבוה, ובנסיבות אלו, יש ליתן משקל בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה, שכן בית המשפט מצווה להגן על הקורבנות מפני שודדים חסרי מצפון ומורא כדוגמת הנאשם, ומסר זה ניתן להעביר אך ורק באמצעות ענישה ממשית הכוללת שנות מאסר רבות כנגד כל שוד ושוד.

18. התגשמות האימה שאחזה בציבור באה לידי ביטוי ביום 15.8.11, כשבמהלך ביצוע שוד הנאשם רצח את המאבטח, יניב אנגלר ז"ל. הנאשם לא היסס לעשות שימוש נוסף - מעבר לירייה בכניסה לסניף כפי שנהג לעשות - וירה למוות במאבטח אשר כל חטאו כי ביצע את תפקידו. אופן הירי במנוח מלמד על האכזריות והאדישות לחיי אדם. לאחר שהמנוח התמוטט, הנאשם שמר על קור-רוחו, והמשיך במעשה השוד לשם בצע כסף, שהסתיים בשלל של 6,000 ש"ח. לטענת ב"כ המאשימה, לא מצא בפסיקה מקרה דומה בו נהג עבריין בעזות מצח מעין זו, ויש ליתן לכך ביטוי בגזר-הדין. הנאשם רצח את יניב אנגלר ז"ל, שהיה בן 31 שנים במותו, כשכל חייו לפניו, ויש בסיס לכל האמור בתסקיר שהוגש אודות תחושות ההחמצה והאבל הכבד בו מצויים בני המשפחה. המנוח תואר כאדם רחום, מנומס וטוב לב, אשר היה מקור גאווה עבור המשפחה, ואהוב על כל עובדי הבנק ולקוחותיו.



19. ב"כ המאשימה חזר ופירט באשר למאמצים הרבים שהשקיעה המשטרה בחקירת הפרשה על רקע הסיכון הרב מהנאשם, שלא היסס לקטול חיי אדם, ושדד את אקדחי המאבטחים במהלך חלק ממעשי השוד. הזכיר, כי החקירה נמשכה כשנתיים, לאחר הרצח עברה החקירה לימ"ר מרכז ונאספו תיקי חקירה רבים, התקיימו מארבים שיטתיים בסניפי הבנקים בתקווה ללכוד את השודד הסדרתי, ובוצעו פעולות חקירה לא שגרתיות - אשר הובילו לבסוף גם לאיתור ראיות פורנזיות.

חקירה מאומצת זו בוצעה בעניינו של נאשם, אשר הקפיד להסוות את זהותו ולהשתמש באמצעים שיקשו על איתורו - כדוגמת הקליעים המשוּיפים אשר לא איפשרו קשירת הקליעים שנתפסו לאקדחו של הנאשם. גם לאחר שנתפס, ניסה הנאשם להוליך שולל את החוקרים כשמסר פרטים כוזבים לגבי שמו, כתובתו ופרטיו האישיים. כתובת מגוריו האמיתית, שם נמצאו פריטים מפלילים רבים, אותה רק לאחר שהחוקרים התחקו אחר זהותה של חברתו של הנאשם, דבי שוקרון, אשר התגוררה בסמוך לסניף הבנק בבאר-יעקב.

הנאשם אמנם הודה בתחילה בביצוע שני מעשי שוד, אולם בהמשך, לאורך כל החקירה, שתק במהלך שעות ארוכות, גם כשהוטחו בו הראיות המפלילות שנאספו כנגדו. את גרסתו המלאה מסר לראשונה רק בבית-המשפט, כשבהכרעת-הדין עולה ההתרשמות השלילית מהנאשם, על רקע התחמקות עקבית מלענות לשאלות ותשובותיו המעורפלות לאורך כל העדות.

20. ב"כ המאשימה עתר לקבוע, כי כל מעשה שוד מהווה אירוע נפרד לצורך קביעת המתחם לפי תיקון 113 לחוק העונשין, וכי חרף מבחן "הקשר ההדוק" והמאפיינים הדומים של מעשי השוד, הרי שקיימת הצדקה לכך מבחינה עובדתית/צורנית וכן מהפן המהותי-מוסרי.

21. עקרון ההלימה מחייב ענישה מחמירה ביותר בגבול העליון של כל מתחם שייקבע עבור כל מעשה שוד בנפרד, לאור נסיבות ביצוע העבירות הכוללות 14 מעשי שוד, 7 מהם תוך שימוש בנשק חם; רצח לצורך שוד בנק; תכנון מדוקדק מקדים; גרימת נזק רב בפועל, לרבות מוות של מאבטח; מעשי השוד בוצעו על רקע בצע כסף; המעשים לוו באכזריות ובאלימות חמורה ומשמעותית; הנאשם לא השיב את הכסף וכן לא השיב את הנשקים, אשר מצויים במקום לא ידוע עד היום. על כן, מבוקש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד ולגזור עונש כולל בשים לב למכלול הנסיבות לחומרה.

22. באשר לעתירה להטיל על הנאשם ענישה מצטברת משמעותית של 25 שנות מאסר בפועל, היפנה ב"כ המאשימה למספר פסקי-דין, מהם עולים המבחנים לפיהם יוכרע אימתי יש להעניש בגין כל מעשה בנפרד לעומת מספר מעשים מהווים עבירות שרשרת שאינם ניתנים לפיצול לצורך ענישה, כשנקודת המוצא הפרשנית היא כי דרך כלל, עבירות שונות מהוות מעשים שונים שבגינם יש להטיל עונשים נפרדים. כן היפנה למדיניות הענישה הראויה המצדיקה צבירת עונשים מקום שהעונש העיקרי הוא מאסר עולם שהוטל בגין עבירת רצח. לגישתו, בעניינו של הנאשם, הוכח הרבה מעבר לנדרש, כי בוודאי שקיימת הצדקה לראות במעשים כמעשים שונים אשר מחייבים ענישה נפרדת ומצטברת.



23. ב"כ המאשימה הציג לפנינו גזרי-דין ופסקי-דין רבים, וביקש על בסיסם לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 4 - 6 שנות מאסר לכל אחד ממעשי השוד המזוין, לרבות השוד באישום 6; באשר למעשי השוד בחלופה הפחות מחמירה, טען למתחם עונש הולם שנע בין 2 - 4 שנות מאסר בפועל, לכל אחד מהם.
24. ב"כ המאשימה הזכיר את עניינו של "האופנובנק הראשון" - רוני לייבוביץ - אשר הודה והורשע ב - 22 מעשי שוד בנסיבות מחמירות (ע"פ 1399/91). בית המשפט המחוזי ברוב דעות גזר בענין לייבוביץ עונש של 20 שנות מאסר בפועל, ובית המשפט העליון העמיד את העונש על 14 שנים. בהקשר זה, הדגיש מספר נתונים: חלה החמרה במדיניות הענישה מאז אותם שנים לאור ריבוי מעשי השוד והצורך להרתיע מביצועם; לייבוביץ' הודה מיד והביע חרטה, סיפר לחוקרים פרטים שהיו בידיעתו האישית בלבד ותרם להתקדמות החקירה תוך שיתוף פעולה מלא ושחזור המעשים; ימים ספורים לאחר לכידתו השיב לייבוביץ' את הסכומים שגזל בצירוף מכתב התנצלות לכל אחד מהקורבנות.
25. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות פירט ב"כ המאשימה, כי עברו של הנאשם אינו מכביד, אך אין לתת לכך משקל לאור משך ביצוע העבירות דנן. הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו, לא חסך זמן שיפוטי, לא הביע חרטה עליהם, לא שיתף פעולה עם רשויות החקירה - ואף היקשה עליהן. הנאשם לא עשה דבר כדי לתקן את הנזק העצום שגרם, אלא ההפך הוא נכון - שכן הוא השתמש בכספי השוד לצרכיו הפרטיים.
26. אשר על כן, בהעדר כל נימוק ממשי המצדיק חפיפה בין העונשים, ולאור העובדה שהמדובר במעשי שוד סדרתיים המצויים ברף חומרה גבוה ביותר, יש להטיל ענישה שתהווה הרתעה לעבריינים בפועל ובכוח כדוגמת הנאשם. ענישה אינה מתמטיקה, אך בהתחשב במתחמים הראויים, עותר ב"כ המאשימה להטיל בגין עבירת הרצח מאסר עולם חובה, ובגין כל שוד ושוד לפסוק עונש המצוי ברף העליון של המתחם, ולהוסיף לכל הפחות עונש מאסר בפועל של 25 שנים במצטבר, כך שיינתן ביטוי לכל שוד ואירוע. בנוסף להטלת הפיצוי שהתבקש, עותר ב"כ המאשימה להטיל קנס משמעותי ביותר של עשרות אלפי שקלים, אשר ייתן ביטוי גם למשאבים הרבים שהשקיעה המשטרה בתפיסתו של הנאשם.

דין והכרעה

27. בעבירת הרצח, העונש קבוע בסעיף 300 לחוק העונשין הוא מנדטורי, ואינו נבחן לאור הכללים שבתיקון 113 לחוק העונשין. משכך, כמצוות המחוקק, **יוטל על הנאשם עונש מאסר עולם חובה בגין הרצח של המאבטח יניב אנגלר ז"ל, כמפורט באישום 6.**
28. "יאמר כבר, כי כפי שיפורט להלן, יש להטיל על הנאשם ענישה מצטברת בגין מסכת מעשי השוד שביצע, ועל כן תיבחן הענישה הראויה למסכת זו לפי המתווה של תיקון 113 לחוק העונשין.



הענישה הראויה למעשי השוד

29. על-מנת לקבוע את רמת הענישה ההולמת את מעשי השוד בהם הורשע הנאשם, הרי שבהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, בית-המשפט מחויב, ראשית, לתחום את האירועים המיוחסים לכל נאשם, ולאחר מכן, ועל-פי האמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, ייקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לאחר מכן, ועל-פי האמור בסעיף 40יא' לחוק העונשין, יפורטו הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות הידועות לנו, על רקע העובדה שהנאשם לא התיר לסניגורו לטעון לעונש בשמו.

לבסוף, גזירת הדין תיעשה בהתחשב במכלול השיקולים, לרבות במספר העבירות, תדירותן, הזיקה ביניהן, ותוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין תקופת המאסר שעליו לשאת בה, גם בהתחשב בעובדה שעסקין בענישה מצטברת לעונש מאסר עולם חובה - הכל כמפורט בסעיף 40ג' לחוק העונשין.

מספר האירועים

30. טרם קביעת מתחם העונש ההולם, יש לקבוע האם המעשים המיוחסים לנאשם מהווים אירוע אחד או מספר אירועים שונים. גישת ב"כ המאשימה היא, כי יש להגדיר כל אחד מהאישומים כאירוע נפרד, ולקבוע מתחם עונש הולם בהתאם. המבחן הנוהג בשאלה האמורה הינו "מבחן הקשר ההדוק" אשר אומץ בדעת הרוב בע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** [29.10.14] ובפסיקה שניתנה בעקבותיו (ראו, למשל: ע"פ 2519/14 **אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** [29.12.14], ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דלאל** [3.9.15]). בפסיקה זו נקבעו מבחני עזר לבחינת הקשר ההדוק, במסגרתם ניתן לבחון אפיון של תכנון, שיטתיות, האם העבירות התרחשו בסמיכות זמן או מקום, האם ביצועה של עבירה אחת נועדה לאפשר ביצועה של אחרת, כאשר קיומה של נסיבה אחת או יותר עשויה להעיד על קשר הדוק בין העבירות וללמד כי עסקין באירוע אחד.

31. יישום המבחנים לעניינו של הנאשם מביא להכרעה, כי אכן כל אישום המפרט מעשה שוד אחר מהווה אירוע המחייב קביעת מתחם עונש נפרד. אמנם המדובר במסכת של מעשי שוד הכוללת מאפיינים דומים (אשר שימשו בהכרעת-הדין כראייה מרכזית להרשעת הנאשם) ובוצעו כולם על רקע בצע כסף. עם זאת, מבחינה עובדתית, מוסרית ומשפטית - לא ניתן לקבוע כי מדובר באירוע אחד. **אין לקבל** את הגישה לפיה "תכנית כללית" של מעשי שוד בבנקים שונים, גם אם קיים דפוס דומה של מעשים, די בהם כדי להפוך את כל העבירות לאירוע אחד ללא קשר לפרמטרים של נפגעי העבירות, מועד ביצוע העבירות ואופני תכנון שונים (ראו והשוו: ע"פ 1082/14 **אשרף ג'יסאר נגד מדינת ישראל** [23.7.15], בפסק-דינו של כב' השופט הנדל, אשר התייחס לסוגיה). העבירות בוצעו בין השנים 2010 - 2012, כאשר לעיתים חלפו שבועות ואף חודשים בין מקרה שוד אחד למשנהו; לפי קביעותינו בהכרעת-



הדין, חלק ממעשי השוד בוצעו בסיוע נשק חם, חלקם האחר עם חפץ הנחזה להיות אקדח; ובעיקר, עולה באופן ברור, כי כל מעשה שוד יצר קורבנות רבים - בין אם עובדי הבנק, בין אם לקוחות, ובמקרה הקיצוני ביותר גם קרבן לרצח, אשר כל רצונו היה למנוע את מעשה השוד.

אשר על כן, כאמור, ייקבע מתחם עונש הולם לגבי כל אישום בנפרד.

הערכים החברתיים שנפגעו

32. במעשי השוד שביצע הנאשם באופן שיטתי, פגע הוא במספר ערכים מוגנים. כפי שעלה מהעדויות הרבות ששמענו, הנאשם פגע בעובדי הבנקים, בלקוחותיהם ובקניינם של אלה שכספם נגנב ולא הושב עד היום. מעבר לכך, נפגעה גם תחושת הבטחון הכללית, כפי ששמענו מהחוקרים הבכירים בפרשה, כשדמותו של "השודד הסדרתי" מצויה היתה בתודעה הציבורית, באופן שהצריך השקעת משאבים רבים על-ידי כוחות המשטרה עד שנתפס. הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הגבוה ביותר, על רקע התכנון המדוקדק, לפרטי פרטים, של המזימה העבריינית בכללותה ושל כל מעשה שוד בפרט, וכן לאור השלל המצטבר של מעשי השוד. בנוסף לכך, בחלק ממעשי השוד השתמש הנאשם בנשק חם בנוכחות לקוחות ועובדים, שימוש אשר טומן בחובו פוטנציאל סכנה לשלמות החיים, הגוף והנפש ולבטחון הציבור. בעניינו של הנאשם אותו סיכון מומש, לצערנו, עת המאבטח יניב אנגלר ז"ל ניסה למנוע את כניסתו לבנק. אשר על כן, כפי שטען ב"כ המאשימה, לפנינו מסכת מעשי שוד המצויים ברף גבוה של חומרה.

נסיבות ביצוע העבירות

33. פירטתי והרחבתי באשר לנסיבות העבירות בהכרעת-הדין, והן גם עולות באופן ברור למקרא כתב-האישום עצמו.

אזכיר, בקצירת האומר, כי המדובר במעשי שוד אשר תוכננו עד לפרט האחרון. הנאשם דאג להצטייד בפריטים אשר הסתירו את זהותו, וחרף העובדה שזירות הבנקים היו מכוסות על-ידי מצלמות אבטחה, ההצטיידות בקסדה או בכובע מצחייה, בכיסוי פנים ובכפפות הפכו את מלאכת האכיפה לבלתי אפשרית. בנוסף, לחלק מזירות הבנקים הגיע בכלי תחבורה גנוב אליו הוצמדה לוחית גנובה, נדבך נוסף המצביע על רמת התכנון והחשיבה שהשקיע הנאשם.

34. שישה ממעשי השוד בוצעו בעזרת נשק חם, כשהנאשם עשה שימוש בכלי נשק ובכדורים שאינם מותרים עקבות. מעבר לכך, פוטנציאל הסיכון כששודד משתמש בנשק חם כלפי עובדים ולקוחות הוא גבוה, כשכאמור, לצערנו, סיכון זה התממש עת רצח הנאשם את המאבטח יניב אנגלר ז"ל. יצוין בנוסף, כי בחלק מהאירועים, שדד הנאשם את האקדחים של המאבטחים, אשר מקום הימצאם אינו ידוע עד



היום.

באשר לשאר מעשי השוד קבענו, על-פי הראיות שהוצגו לפנינו, כי אלו בוצעו בעזרת חפץ הנחזה כאקדח.

עם זאת נציין, כי עצם חדירתו של שודד לבנק, בין אם הוא אחז בנשק חם, בין אם באקדח-דמה, מערער את תחושת הבטחון של העובדים והלקוחות במידה שווה:

"... נקל לשער את האימה האופפת את הקרבן, במקרה זה פקידת הבנק, אל מול השודד - שהרי אין היא יודעת אם יש בידי נשק ומה כוונותיו האלימות..." (ע"פ 6752/10 טטראשוילי נגד מדינת ישראל [5.4.2011], פסקה ז').

35. ההשלכות ארוכות הטווח על נפשם של העובדים והלקוחות עולות באופן ברור מתצהירי הקרבנות שהוגשו לעיוננו. הגב' הודיה אשכנזי שימשה כמאבטחת, ומצאה עצמה קרבן לדפוס החוזר של הנאשם, אשר השתלט על המאבטחים וגנב את כלי הנשק שאחזו בהם. התצהיר שהוגש בעניינה, אליו צורפו גם מסמכים, מצביע על השינוי לרעה שחל בתפקודה בכל התחומים מאז אירוע השוד, לרבות פגיעה מוכחת במישור הנפשי, עד כדי זכאות לקצבת ביטוח לאומי. תצהירי נפגע העבירה של ליאור כהן, מי שהיה מנהל סניף הבנק בבאר-יעקב, ונעמה גילפז שהיתה לקוחה של אחד מהבנקים מעלים, כי הם סובלים מסימנים האופייניים לפוסט-טראומה.

עדים רבים שנשמעו לפנינו, הכוללים עובדי הבנקים ולקוחותיהם, תיארו את תחושות החרדה המלוות אותם עד היום ואת החותם שהותיר בהם אותו אירוע טראומטי. כך, למשל, עלה מעדותו של רון פוקס, שהיה לקוח בבנק נושא אישום 3, ושהה עם בנו בסניף הבנק על-מנת לפתוח חשבון. בנו, שאמור היה להעיד לפנינו, לא הגיע לבסוף לבקשת אביו, אשר העיד כי עד היום בנו סובל מטראומה לאחר שהיה עד ראיה לשוד (ראו פרוטוקול ישיבת יום 2.10.14).

36. נסיבה עובדתית נוספת לחומרה היא העובדה, שהנאשם חזר ושדד שני בנקים פעמיים: בנק מזרחי טפחות בחולון (כמפורט באישומים 1 ו-12) ובנק מזרחי טפחות בנס-ציונה (כמפורט באישומים 10 ו-14), כאשר החזרה לזירה זו אף הביאה לתפיסתו בכף; בנוסף, את בנק מרכנתיל בראשון-לציון שדד בשלוש הזדמנויות שונות (כמפורט באישומים 2, 7 ו-11). שמענו עדויות של עובדות הבנקים הללו, אשר היו נוכחות בכל מעשי השוד, ועל תחושת האימה שאחזה בהן כשהשודד חזר למקום עבודתן, שאמור היה להיות בטוח עבורן (עדויות שרית מדינה ויפעת חג'ג' - עובדות הבנק בנס-ציונה, וג'ני זרח ושרה שריר - עובדות הבנק בראשון לציון).

37. הנזק הקשה ביותר ממעשי הנאשם נגרם ליניב אנגלר ז"ל ולמשפחתו. הנאשם לא היסס לבצע מעשה



רצח של מאבטח הבנק אשר הפריע לו לבצע את זממו ובכך התממש אותו פוטנציאל להסלמה הקיים בכל מעשה שוד המבוצע באמצעות נשק. לאחר הרצח האכזרי, נכחנו בעצמנו, באמצעות צפיה בסרטון האבטחה, כיצד הנאשם המשיך להתנהל בקור-רוח, דילג באדישות מעל גופו של המנוח, והמשיך במעשה השוד המתוכנן (שהסתיים בשלל של 6,000 ₪). לצד קטילת חייו של אדם צעיר ואהוב, תסקיר הקרבן מעלה את האבל הכבד בו שרויים בני המשפחה, אשר אינם מצליחים לאסוף את עצמם מאז הרצח, מתקשים לעבד את האירוע וחיים בתחושה של חוסר אונים לאחר רצח כה מיותר של יקירם.

38. בנוסף לנזק הנפשי שגרם לרבים, גרם הנאשם לנזק ממוני לבנקים וללקוחות. סך כל השלל של מעשי השוד הסתכם בכ - 1,100,000 ₪. הנאשם לא השיב ולו שקל אחד מתוך סכום זה עד היום.

39. הנאשם ביצע את מעשי השוד ממניע של בצע כסף בלבד - כפי שאף עלה מעדותו לפנינו באשר לאירועי השוד בהם הודה. מהראיות שהוצגו לפנינו עלה, כי הכסף שנשדד שימש, בעיקר, לסיפוק צרכיו האישיים של הנאשם, לרבות לרכישת בגדים יקרים, הימורים, בילויים ותשלום שכר-דירה.

40. מעשי השוד פסקו רק לאחר תפיסתו של הנאשם בכף - ולא בשל החלטה שגובשה באופן עצמאי ביוזמת הנאשם.

מדיניות הענישה בעבירות שוד

41. קיים מנעד רחב בענישתם של המבצעים מעשי שוד, כאשר עבירות השוד המגיעות לפתחיהם של בתי-המשפט לובשות צורות שונות, מהן קשות ואכזריות, מהן המצויות ברף חומרה נמוך יותר. הצד השווה ברוב המקרים הוא הרצון להשיג "כסף קל". לעיתים, יעשה שימוש בפתק או באיומים מילוליים בלבד, לעיתים השודד ישתמש בחפץ דמוי אקדח או בנשק חם, ואף יבצע ירי לצורך זריעת אימה על-מנת שיוכל לבצע את זממו.

42. עיון בפסיקת בית-המשפט העליון מעלה, כי יש להחמיר בעונשם של מבצעי עבירות שוד בבנקים, נוכח החומרה היתרה המיוחסת לעבירה זו, לרבות ברכיב המאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח:

"המשיב ביצע מעשה חמור, הטומן בחובו פוטנציאל פגיעה רב בערכים המוגנים של הגנה על חיי אדם, שלומו ובטחונו - ובכלל זה הגנה על פקידים העושים את מלאכתם ונותנים שירות לציבור. פוטנציאל הפגיעה אף מתרחב לערכים המוגנים של הגנה על קניין ועל פעילות עסקית



תקינה. לפיכך, מתחייבת ענישה הולמת שתביא לידי ביטוי את שאט נפשו של הציבור מעבירות מעין אלה, ואשר יהיה בה כדי לשדר מסר עונשי שירתיע מפני ביצוע... דברים אלו נכונים ביתר שאת נוכח הקלות שבה ניתן לבצע עבירות מסוג זה - אשר כל שנדרש לביצוען הוא פתק מאיים - כך שאף אם אין לסווגה ברף החומרה הגבוהה מבין עבירות השוד, היא מחייבת ענישה מחמירה ומאסר ממושך בפועל..." (ע"פ 1702/16 מדינת ישראל נגד אדי שושני [17.5.2016], פסקה 10).

43. מעשי השוד אותם ביצע הנאשם תוך שימוש בנשק חם וירי בבנקים מהווים אירועי שוד המצויים ברף חומרה הגבוהה ביותר לאור נסיבותיהן. הדברים אמורים, במיוחד, בשוד שהתחיל ברצח המאבטח, כאשר פוטנציאל הסיכון הטמון בהחזקת נשק לצורך שוד בא לידי מימוש טראגי. פסיקת בית-המשפט העליון מייחסת חומרה יתרה למעשי שוד המבוצעים באמצעות כלי נשק באור יום, במקומות הומי אדם תוך סיכון העוברים והשבים (ראו, למשל: ע"פ 4872/13 נחמני ודהן נגד מדינת ישראל [26.10.2014], פסקה 40 - להלן: "ע"פ נחמני"). גם המחוקק אמר את דברו בקובעו עונש של 20 שנה לצד עבירת השוד בחלופה המחמירה הקבועה בסעיף 402(ב) לחוק העונשין.

44. מדיניות ענישה דומה עולה גם לגבי שוד המבוצע בעזרת אקדח דמה, במרכזה צורך להגן על ציבור עובדי הבנקים ודומיהם:

"המערער הורשע בביצוע עבירה חמורה שעניינה שוד סניף דואר, תוך שימוש באקדח דמה, הנחזה להיות אקדח אמיתי, כאשר הוא רעול פנים. נקל לשער את החרדה והאימה שאחזו בעובדי סניף הדואר, שעה שאקדח מכוון לעברם על-ידי שודד רעול פנים, הדורש במפגיע את הכספים המצויים ברשותם. בנסיבות מעין אלה, יש ליתן את משקל בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה, שכן אנו מצויים להגן על קורבנות, המהווים טרף קל לשודדים חסרי מצפון ומורא מהחוק, כגון נהגי מוניות, פקידי דואר ועובדי בנקים, המשמשים יעד קוסם, ואטרקטיבי לעבריינים, המבקשים לזכות בכסף קל וזמין." (ע"פ 7516/12 פלוני נגד מדינת ישראל [1.8.2013], פסקה 10 - "ע"פ פלוני").

45. על רקע מדיניות ענישה זו, אקבע מתחם עונש הולם אחד לגבי האישומים בהם הורשע הנאשם בעבירת שוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, כשעסקינן באירועי השוד בהם השתמש בנשק חם, ומתחם עונש אחר לגבי יתר האישומים, בהם הסתייע בחפץ דמוי אקדח והורשע בעבירת השוד בחלופה החמורה פחות הקבועה בסעיף 402 (א) לחוק העונשין.

46. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם באישומי השוד בהם הנאשם עשה שימוש בנשק חם, עיינתי בפסיקה שהוגשה על-ידי ב"כ המאשימה ובפסיקה נוספת, ואציין את המרכזיים שסייעו לי בקביעת המתחם בשינויים המחויבים:



ע"פ 1312/16 **מדינת ישראל נגד ג'מאל ומחמוד מטר** [6.11.16]: עניינו בשני מערערים שקשרו קשר עם אחר נוסף לשדוד בנק, ולצורך כך הצטיידו בשני אקדחים ורובה, מסכות פנים וכפפות. החבורה הגיעה לבנק בשעת פעילות מלאה, המשיב מחמוד (המשיב 2) ירה בכניסה לבנק, ואחריו נכנס המשיב ג'מאל (המשיב 1) שאחז ברובה. בהמשך, המשיב 2 הוא שהורה לפקידת הבנק למסור לו את הכסף בקופה, בעוד המשיב 1 איים בנשקו על לקוחות הבנק. שני המשיבים הובילו את מנהלת הסניף לעבר חדר הכספות, שם הורו לה באיומי נשקים לפתוח את הכספות. בהמשך, גרם המשיב 2 נזק לרכוש הבנק, ועם מנוסתם ירו באוויר והמשיב 1 ירה לפחות אחת לעבר מכונית בעמדה בחניית הבנק. שלל השוד עמד על 19,000 ₪ וצ'קים.

בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 3 - 7 שנות מאסר בפועל. על המשיבים, בעלי עבר פלילי רלבנטי, שהודו במעשיהם בבית-המשפט אם כי לא לקחו אחריות עליהם בפני שירות המבחן, לא השיבו את הכסף שנגנב, ושירות המבחן העריך קיומה של מסוכנות גבוהה - הושת עונש מאסר בפועל בן 4 שנים.

בערעור המדינה על קולת העונש קבע בית-המשפט העליון, כי האינטרס הציבורי מחייב את העלאת רף הענישה, וחרף תסקירים משלימים חיוביים, עונשם של המשיבים הוחמר ל - 5.5 שנות מאסר בפועל.

בע"פ נחמני - נדון עניינם של שני מערערים, אשר הורשעו לאחר שמיעת ראיות, בביצוע שוד מתוכנן בבנק בחבורה של ארבעה, תוך הצטיידות באקדח, כאשר שני המעורבים האחרים הם שנכנסו לבנק, היסוו את פניהם, איימו על פקידי הבנק ואף ירו סמוך למקום שבו עמד פקיד בנק - בעוד שני המערערים המתווכים מחוץ לבנק ברכב מילוט, כשהשוד הסתיים בשלל של 51,800 ₪. שני המעורבים העיקריים נדונו לעונשי מאסר בפועל של שש וחצי שנים ושש שנים, ואילו על המערערים הוטלו עונשי מאסר בפועל בני 5.5 ו - 4.5 שנים.

בית-המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש וקבע, כי המדובר בעונשים המצויים במתחם הענישה - אם כי ברף הגבוה שלו - בהתחשב בעבר הפלילי של המערערים, בגילם ובנסיבותיהם האישיות, ובכך שהמערערים ניהלו הליך ראיות ממושך והפכו כל אבן בפסק-דין של בית-המשפט המחוזי. עוד נקבע, כי העובדה שהמערערים לא היו בבנק בעת השוד אינה מפחיתה מאחריותם, מה עוד שאחד המערערים היה ה"מוח" מאחורי המהלך.

ע"פ 7686/14 **ז'אן נגד מדינת ישראל** [9.11.15] - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של שוד מזוין בחבורה ובהחזקת סם לצריכה עצמית, בכך ששדד ביחד עם אחר קופאית בסניף דואר וכן נמצאו סמים מסוג קוקאין ו - MPDV בכמות לצריכה עצמית בביתו. המערער ביחד עם האחר נכנסו לסניף הדואר כאשר קסדות לראשיהם וברשותו של האחר אקדח. השניים ניגשו לדלפק, הורו לקופאית למסור לידיהם את הכסף שבקופה, הקופאית מסרה למערער סך של 17,000 ₪ שהיו בקופה והשניים נמלטו מהמקום.

בית-המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 2- 5 שנים לגבי עבירת השוד, ובאשר לעבירת הסמים



נקבע מתחם העונש ההולם שנע בין קנס לא גבוה למאסר על תנאי. על המערער הושת עונש מאסר בפועל בן 42 חודשים.

במרכז הערעור עמדו טענות כלפי ההרשעה בעבירת הסמים, אך בית-המשפט העליון קבע כי העונש שהושת בגין השוד אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת.

ע"פ 8205/12 **דדון נגד מדינת ישראל** [26.12.13]: המערער הורשע על פי הודאתו בשני אירועים של התפרצות לבתים, וכן בביצוע עבירת שוד בכך שהצטייד, ביחד עם הנאשם הנוסף, באקדח ושדדו סניף בנק. במהלך השוד ירה הנאשם הנוסף שני כדורים מאקדח שהחזיק ושלל השוד עמד על 51,800 ש"ח.

מהתסקיר עלה, כי העבירות בוצעו על רקע התמכרות להימורים וקיים סיכון להישנות עבירות, כשבאותה עת התנהל הליך פלילי נוסף כנגד המערער בגין עבירת התפרצות אך דינו טרם נגזר. בית המשפט המחוזי השית על המערער עונש מאסר בפועל של 6 שנים וחצי, וערעור על חומרת העונש נדחה.

47. באשר לאישומים בהם הורשע הנאשם בשוד לפי סעיף 402(א), אציין את פסקי-הדין המרכזיים שסייעו לי בקביעת המתחם, כשכולם בוצעו בנסיבות פחות חמורות מהאירועים בהם הורשע הנאשם:

בע"פ פלוני - נדון עניינו של מערער קטין, שהיה כבן 18 פחות חודשיים, בעת שביצע עבירת שוד בבנק דואר, כשבידו תיק ובתוכו מצית בצורת אקדח, אותו נפנף לעבר פקידה בבנק בעודו רעול פנים, אשר השליכה לעברו כסף ומסרה לו, בשנית, סכומי כסף מהקופה בעקבות דרישות המערער. השוד הסתיים בשלל של 3,900 ₪. בעניינו של המערער לא היתה המלצה טיפולית, אם כי התסקיר כלל גם תכנים חיוביים, לרבות באשר לשינוי עמדותיו של הנאשם באשר לעבירה שביצע. על המערער הושת עונש מאסר בפועל בן 3 שנים, וערעור על חומרת העונש נדחה. בית-המשפט העליון ציין, כאמור, את הצורך המיוחד להגן על עובדי הבנקים ואוכלוסיות עובדות נוספות המהווה "טרף קל" לנאשמים המעוניינים לעשות "כסף קל", וקבע שהעונש מאוזן תוך הפנייה למקרים נוספים של שוד מזויין ושוד באקדח צעצוע (פסקה 12).

בע"פ 1326/14 **מחאג'נה נגד מדינת ישראל** [2.6.2014] נדון עניינו של מערער שהורשע על-פי הודאתו בעבירת שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין בכך, שהגיע לסניף דואר ובידו אקדח-דמה, איים על פקיד הבנק ודרש כסף, כשהוא נמלט עם שלל של 6650 ₪. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 18 - 42 חודשי מאסר בפועל, ועל המערער, צעיר כבן 20 ללא עבר פלילי, הוטל עונש של 24 חודשי מאסר בפועל.



ערעור על חומרת העונש נדחה.

בע"פ 5940/13 **אריק ימין נגד מדינת ישראל** [7.1.2014] נדון עניינו של מערער אשר נכנס לבנק בעוד פניו מכוסות וכשהוא מחזיק בטלפון נייד מתחת לבגדיו באופן שנחזה להיות אקדח. הוא ניגש לכספרית, דרש את הכסף ויצא מהמקום כשבידו סכום של 3,700 ₪. בנוסף, המערער נמצא מחזיק בביתו כמות קטנה של סם לצריכה עצמית. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש שנע בין שנה - שלוש שנות מאסר בגין עבירת השוד וגזר על המערער, אדם נעדר עבר פלילי אשר עבר הליך שיקומי מסוים, עונש של שנתיים מאסר בפועל.

ערעור על חומרת העונש נדחה, כשבית-המשפט העליון הדגיש, כי הטלת האימה על הכספרית ועצם השוד ראויים לענישה המבטאת את שאט הנפש מעבירות אלו והצורך בהרתעת היחיד והרבים.

בע"פ 2146/13 **בן דלק נ' מדינת ישראל** [25.7.13] נדון עניינו של מערער, אשר הצטייד בחפץ הנחזה להיות אקדח והמשמש כמצית, נכנס לסניף בנק הדואר באשדוד, על פניו כובע גרב, על עינו משקפי שמש, ועל ידיו כפפות. המערער פנה לאשנב בבנק, כיוון את האקדח לעברה של הפקידה שעבדה במקום ואמר לה: "זה שוד, תביאי לי את הכסף". מפאת חששה, מילאה הפקידה אחר הוראתו, העבירה לידו כסף מזומן בסך של 2,020 ₪, והוא נמלט מהמקום. בית-המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, צעיר בן 20 ללא עבר פלילי, שנקלע למצוקה בשל נסיבות משפחתיות קשות, הוטלו 11 חודשי מאסר בפועל. ערעורו על חומרת העונש נדחה.

בע"פ 7537/16 **מזרחי נגד מדינת ישראל** [30.1.17] נדון עניינו של מערער, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של שוד בכך שהגיע רכוב על אופנוע לסניף בנק, החנה את האופנוע בסמוך לבנק, ונכנס לבנק כשהוא לבוש במעיל, חבוש בקסדה, מרכיב משקפיים אטומים ומצויד בשקית. המערער התקרב לדלפק, ואמר לפקידה: "זה שוד, יש לי אקדח תביאי לי את הכסף". בתגובה לכך, הכניסה הפקידה לשקית סכום של 3,700 ש"ח. המערער נטל את השקית ועזב את המקום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 12 ל-42 חודשי מאסר בפועל, ובהתחשב בנטילת האחריות ובשלוש הרשעות קודמות שהתיישנו, השית על המערער עונש של 24 חודשי מאסר בפועל.

ערעור על חומרת העונש נדחה.

48. עיון בפסיקה מעלה עוד, כי התופעה של מעשי שוד בנקים באופן שיטתי וסדרתי אינו נפוץ.

ב"כ המאשימה היפנה לעניינו של רוני ליבוביץ', מי שכונה "האופנובנק", אשר ביצע עשרים ושניים מעשי שוד בנסיבות מחמירות (לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין) בסניפי בנק שונים. על-פי כתב-האישום בו הודה, הוא נהג להגיע למקום השוד בעזרת אופנוע, כשאקדח בידו וקסדת אופנוע על ראשו. בית-המשפט המחוזי גזר עליו, ברוב דעות, 20 שנות מאסר בפועל. בערעור שהגיש על חומרת העונש (ע"פ 1399/91 **רוני ליבוביץ' נגד**



מדינת ישראל, פ"ד מז (1) 177 (1993)) העמיד בית-המשפט העליון את עונשו על 14 שנות מאסר בפועל, לאור נסיבות יוצאות דופן אשר אינן מתקיימות בעניינו: המערער ליבוביץ' שיתף פעולה באופן מלא עם המשטרה וחשף מידע שהיה בידיעתו בלבד, החזיר את הכספים ששדד בליווי מכתב התנצלות אישי לכל נפגע עבירה, המצוקה הנפשית הגדולה שבמסגרתה פעל, העדר עבר פלילי, הרס התא המשפחתי וסיכויי שיקומו.

אציין בקצרה מספר פסקי-דין נוספים של נאשמים אשר ביצעו סדרת מעשי שוד:

בע"פ 1449/15 **עוזיאל נגד מדינת ישראל** [29.11.16] הורשע המערער, לאחר שמיעת הוכחות, בביצוע תשעה מעשי שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין ובאירוע נוסף של ניסיון שוד של סניפי בנק שונים באזור הצפון (ללא שימוש באקדח או באקדח-דמה). מעשי השוד וניסיון השוד שבהם הורשע המערער בוצעו על ידו במהלך תקופה בת ארבעה חודשים והתאפיינו בשיטה דומה לפיה, המערער היה מגיע לסניפי בנק שונים באזור הצפון, ניגש לפקידות הבנק כשהוא חובש כובש מצחייה, מרכיב משקפי שמש ומציג בפניהן פתק בו נכתב כי הוא דורש לקבל כספים. בחלק מהמקרים נכתב בפתק כי מדובר בשוד ובאחד מהמקרים העידה פקידת הבנק הרלוונטית כי נכתב בפתק גם - "זה שוד יש לי אקדח". בחלק אחר של המקרים נכתב בפתק כי המערער זקוק לכסף לרכישת תרופות. הסכום הכולל שנטל המערער בעקבות מעשי השוד שביצע הגיע ל-113,000 ש"ח.

בית-המשפט המחוזי קבע כי כל מעשה שוד הוא אירוע, קבע מתחם עונש הולם שנע בין 12 - 36 חודשי מאסר בפועל בגין כל אישום, וגזר עליו עונש כולל של 8.5 שנות מאסר בפועל.

ערעור על חומרת העונש נדחה, תוך שבית-המשפט העליון ציין:

"אשר לטענה כי ראוי היה לקבוע מתחם אחד לכל המעשים כולם, גם אם אניח לטובת המערער כי כך הוא - ואינני קובעת זאת (למבחנים השונים בהקשר זה ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל...) - אין בכך כדי להועיל לו שכן בית המשפט המחוזי קבע בסופו של דבר עונש אחד לכל המעשים ואף הסביר כי הוא עושה כן על מנת שלא לגזור עונש 'דו ספרתי של שנות מאסר - תוצאה שאינה מידתית בנסיבות העניין', אליה היה מגיע אילו פסק עונש בנפרד לכל אישום ואישום..." (שם, פסקה 5).

ע"פ 4050/14 **גרשר נגד מדינת ישראל** [17.6.15], בו המערער הורשע בביצוע שישה מעשי שוד של סניפי בנקים ודואר, שבהם היה המבצע העיקרי ואף נשא עמו אקדח. נקבע מתחם ענישה שנע בין 24 - 54 חודשי מאסר בגין עבירה של שוד תוך שימוש בנשק. המערער נדון לרף העליון לו טענה התביעה במסגרת הסדר טיעון והושת עליו עונש של 10 שנות מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 8693/13 **מזרחי נגד מדינת ישראל** [3.2.15], בו הורשע המערער בחמש עבירות שוד לפי סעיף 402(א) של סניפי בנק בתל-אביב, כשבחלק מהמקרים אף איים על הכספריות כי יהרוג אותן באם לא ימסרו לו את הכסף. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה של 3 - 6 שנות מאסר לכל אישום. על המערער, בעל עבר



מכביד בעבירות שוד, אשר ביצע את העבירות בעת שהיה אסיר ברשיון, הושת עונש של 7 שנות מאסר בפועל (ובנוסף, הופעל מאסר על תנאי, חלקו בחופף, כך שסך הכל נגזר על המערער עונש של 7 שנים ו- 9 חודשים).

ערעור על חומרת העונש נדחה.

49. לאור כל האמור לעיל, מתחמי הענישה שהוצגו על-ידי ב"כ המאשימה עומדים בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת, ובהתאם אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם באשר לכל אחד ממעשי השוד המזוין, לפי סעיף 402(ב), המפורטים באישומים 2, 3, 6, 9, 11, 13 ו- 14, נע בין 3 - 6 שנות מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים;**

באשר למעשי השוד בהם החלטנו להרשיע את הנאשם בחלופה המחמירה פחות לפי סעיף 402(א), כמפורט באישומים 1, 4, 5, 7, 8, 10 ו- 12, אני קובעת מתחם עונש הולם שנע בין 2 - 5 שנות מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

50. היות והנאשם אסר על בא-כוחו לטעון לעונש לפנינו, ולמרות ששמענו את מלוא העדויות בתיק זה, לא ידועים לנו פרטים אישיים רבים אודות הנאשם. במסגרת שמיעת הראיות ובתחילת עדותו בבית-המשפט מסר הנאשם קיצור של תולדות חייו ותיאר, כי הוא בן למשפחת עולים, מצוי בנתק מאביו מגיל 7 שנים, והוא נשר מלימודים בסוף כיתה י' לאחר שסבתו נפטרה מסרטן. הנאשם חשף את תחושת הקיפוח בצילה גדל כמתבגר, כשבהמשך אימץ את שם המשפחה "הרוש" באופן לא רשמי, בבחינת אימוץ זהות של אדם מעדות המזרח, שכן עייף מלספוג עלבונות על רקע מוצאו הרוסי. עוד העיד, כי התגייס למג"ב ושירת, בין השאר, בירושלים בזמן האינתיפאדה בשנת 2000. בחברון נפגע בתאונה, הוא עבר טיפולים וניתוח, אך שוחרר מהצבא. לאחר שחרורו עבד בעבודות מזדמנות, התגורר בבית עם בני משפחתו, והמצב כלכלי היה קשה. לאחר שנה הכיר את גב' יעל צבן, אשר ילדה את בתו, ובמשך השנים שלאחר מכן סבל מקשיים כלכליים, אשר הובילו אותו, בין השאר, לעבוד במועדון הימורים והוא נקלע לחובות לשוק האפור.

לא נמסרו לנו פרטים עדכניים אודות מצבו המשפחתי ותפקודו במהלך תקופת מעצרו. במסגרת הטיעונים לעונש הורשע הנאשם בהחזקת דוקרנים במקום מעצרו, כך שעולה תמונה בדבר המשך התנהגות עבריינית גם בין כותלי בית-המעצר.

51. לא ניתן לזקוף נתונים רבים לזכותו של הנאשם. עם זאת יצוין, כי הוא בעל עבר פלילי מינורי ומעולם לא ריצה עונש מאסר.

הוא לקח אחריות והודה במעשה השוד שלאחריו נתפס בכף וכן במעשה שוד נוסף המפורט באישום



13 - אם כי במהלך משפטו ביקש לחזור בו מפרטים מסוימים בהם הודה בתחילה.

עוד אעיר בהקשר זה, כי בעדותו של הנאשם ניתן היה להבחין בנימה קרבנית, כשלגישתו לא היתה לו ברירה אלא לבצע את מעשי השוד ממצוקה כלכלית כשברקע תחושות קיפוח מתמשכות. לא שמענו מפיו כל ביטוי של חרטה על ביצוע מעשי השוד בהם הודה.

52. על-פי סעיף 40א(5) לחוק העונשין, יש לשקול את מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירות ולפיצוי על הנזק שנגרם. הצדק עם ב"כ המאשימה, כי בעניינו של הנאשם יש לשקול לחומרה את העובדה כי לא השיב ולו שקל אחד מן השלל שגנב מסניפי הבנק השונים, העומד על למעלה ממיליון ₪. בנוסף, עד היום לא ידוע מקום הימצאם של האקדחים שנשדדו מהמאבטחים בסניפי הבנק.

53. על-פי סעיף 40א(6) לחוק העונשין, על בית-המשפט לשקול בשלב זה של גזירת הדין את שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק, אם כי כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנאשם לא ייזקפו לחובתו. בהקשר זה אזכיר את עדויות החוקרים המרכזיים, אשר תיארו את התנהגות הנאשם במהלך החקירה כהתנהגות יוצאת דופן, של שיתוף פעולה "אפסי". לאחר שהנאשם נתפס בכף והודה במעשה שוד נוסף עם מעצרו, הוא שמר על זכות השתיקה בצורה גורפת לאורך כל הדרך - גם בתחילת החקירה, כשהשאלות היו כלליות, וגם בחקירות הסופיות, כשהחוקרים הטיחו בו את החשדות המיוחדים לו לפרטי פרטים. תואר, כי הנאשם התעלם באופן גורף מכל השאלות שהופנו אליו, וסירב לחתום על הודעותיו, חרף העובדה שקרא את כולם מילה במילה ובקצב איטי.

בישיבה האחרונה שהתקיימה לפנינו נכחנו בעצמנו בדפוס זה, כשהנאשם סירב לאפשר לסניגורו לטעון לעונש או לומר את דברו האחרון לבית-המשפט.

54. לאור מכלול הטיעונים והראיות, נוכח נתוני הנאשם והתנהלותו, אני קובעת (על-פי סעיפים 40א' ו - 40ז' לחוק העונשין), כי המדובר בנאשם שטמונה בו מסוכנות גבוהה ביותר, שלא השמיע מילה של חרטה - לרבות לא באשר למעשי השוד בהם הודה, ועל כן, על גזר-הדין לבטא מסר הרתעתי ברור וחד-משמעי לו ולאחרים שכמותו.

צבירת העונשים

55. התביעה עתרה להטיל על הנאשם, בנוסף לעונש מאסר עולם, ענישה מצטברת בגין מעשי השוד שביצע, לרבות השוד שבוצע בסניף הבנק בבאר-יעקב מייד לאחר שהנאשם רצח את יניב אנגלר ז"ל. בהקשר זה נפסק, כי אין מניעה משפטית עקרונית מלהטיל עונש מאסר נוסף ובמצטבר למי שנגזר עליו עונש מאסר עולם בגין עבירות רצח (ע"פ 5329/98 דג'אני נגד מדינת ישראל, פ"ד (2) 273 (2003), בעמ' 277 - 279 - להלן: "פ דג'אני").

עם זאת, אנו ערים לכך, כי גזירת עונשים מצטברים באופן השולל את חירותו של הנאשם לתקופה



ארוכה ולחלק משמעותי ביותר מחייו של הנאשם (אשר אינו אדם מבוגר), מעוררת שיקולים נוגדים, שבאו לידי ביטוי בפסיקת בית-המשפט העליון: מן הצד האחד, עומדת ההכרה, כי במקרה המתאים ראוי להותיר לנאשם פתח תקווה לחיי חופש, ולו בעתיד רחוק, באמצעות גזירת עונש לריצוי בחופף. שיקול זה מדגיש את ההיבט האנושי-הומאני שבגזירת הדין - גם בחמורות שבעבירות. מן העבר השני, מגמות ההרתעה והגמול מושכות לכיוון החמרה בדין כאשר מעשי הנאשם נפרדים זה מזה ועצמאיים לצורך ענישה. במקרה המתאים, יש בה כדי להדגיש את חומרת המעשים ואת הסלידה החברתית מביצועם באמצעות גישה עונשית מחמירה ההולמת מקרים ויוצאי דופן (ע"פ 2134/12 **ליושצנקו נגד מדינת ישראל** [27.8.15]).

56. על האיזון בין השיקולים השונים, במקרה בו נשקלת האפשרות לגזור ענישה מצטברת לעונש מאסר עולם, נקבע בע"פ דג'אני:

"... אין, אפוא, מניעה משפטית מהטלת עונש נוסף ובמצטבר על מי שנגזר עליו מאסר עולם בגין עבירת רצח. עם זאת, הטלת עונשים מצטברים כאמור תיעשה, בדרך כלל, מקום שניתן וראוי להפריד בין המעשים השונים שבגינם מבקשים להטיל את העונש הנוסף לבין עבירת הרצח, אף שאפשר שהם חלק מאותה מסכת עובדתית. כאשר מדובר בארועים עצמאיים הראויים לענישה נפרדת ולנשיאת עונש נפרד, רשאי בית המשפט לגזור עונש נוסף על מאסר העולם... מהראייה האנושית המשתקפת ממדיניות זו מתבקשת מאליה השאלה האם ראוי לצבור על עונשו של אדם שנגזר עליו מאסר עולם עונש נוסף ולסגור בכך פתח תקווה לשיקום ולחופש? מנגד, קשה לשלול את הגישה העונשית לפיה יש לתת ביטוי בענישה לעבירות חמורות נוספות שעבר נאשם שנדון על רצח, והוא - מקום שיש להן קיום וממשות נפרדים, וראוי להשקיף עליהם לצורך ענישה כמעשים נפרדים ועצמאיים, ולהדגיש בדרך זו את חומרתם, העומדת לעצמה. ההכרעה בין הכוחות הנוגדים הללו במדיניות הענישה הראויה תלויה במכלול נסיבות המקרה, טיבו של העברין, ובעיקר באופיין של העבירות הנוספות והרקע לביצוען. מקום שהעבירות הנוספות נילוות לעבירת הרצח ואין להן חשיבות עצמאית ביחס אליה, יימנע בית המשפט בדרך כלל מהטלת עונש מצטבר בגין ויראה את העונש החמור של מאסר עולם כמבטא את המטרה העונשית הכוללת בגין מכלול העבירות כולן. לעומת זאת, במקרים מיוחדים ויוצאי דופן, מקום שהעבירות הנוספות הן בעלות חומרה מיוחדת ונסיבות ביצוען מצריכות תגובה עונשית מיוחדת, עשויה להיות הצדקה לגזור בגין עונשים מצטברים על עונש מאסר העולם, כדי לתת ביטוי עונשי הולם לחומרתן. אולם גם כך, אין להתעלם מן המימד האנושי שבענישה המבקש בכל מצב, וחרף כל חומרה, להשאיר פתח תקווה לחופש גם למי שחטא בחטא כבד מנשוא..." (שם, פסקה 7).

57. יישום השיקולים בעניינו של הנאשם מובילים למסקנה הברורה לפיה יש להטיל ענישה מצטברת משמעותית בגין מעשי השוד שביצע הנאשם - לרבות מעשה השוד בבנק בבאר יעקב, אותו ביצע בקור רוח לאחר שרצח את יניב אנגלר ז"ל. מעשי השוד אינם חלק אינטגרלי מאותה "תכנית עבריינית" של רציחת המנוח; בנסיבות תיק זה, ובמיוחד לאחר שנחשפנו לכל הראיות והעדים הרבים שהושפעו ממעשי



הנאשם, עליו לתת את הדין בגין כל אחד ואחד מאירועי השוד, כביטוי לעקרון הגמול הראוי למעשי הנאשם. אמנם, המדובר במסכת שיטתית של מעשי שוד, אך ברי כי המדובר במעשים שונים המבססים ענישה נפרדת ומצטברת לעבירת הרצח, וכן ענישה נפרדת לגבי כל אחד ממעשי השוד, כפי שנטען על-ידי ב"כ המאשימה (ראו בע"פ 2948/03 **ברזובסקי נגד מדינת ישראל** [20.6.05], לענין מבחני העזר הרלבנטיים, ובהם המבחן הדיוני-עובדתי, המבחן המהותי-מוסרי ומבחן ההרתעה).

הדברים נכונים אף באור עדות הנאשם, אשר תיאר את הרקע לביצוע מעשי השוד נושא אישומים 13 - 14, בהם הודה, במובן זה שכל פעם קיבל החלטה נפרדת לאור מציאות חייו וקשייו הכלכליים ב"תקופה הרעה".

58. לאור כל האמור לעיל, כשאנו לוקחים בחשבון את מתחמי הענישה שנקבעו, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין תקופת המאסר שעליו לשאת בה, וכן בהתחשב בעובדה שעסקין בענישה מצטברת לעונש מאסר עולם חובה, אציע לחברי להטיל על הנאשם עונש כולל של 18 שנות מאסר בפועל במצטבר בגין הרשעתו במסכת הסדרתית של מעשי השוד.

פיצוי

59. ב"כ המאשימה עתר להטיל על הנאשם פיצוי בגובה הסכום המירבי הקבוע בחוק העונשין, העומד כיום על סך 258,000 ₪, כפיצוי לבני משפחת המנוח. הנזקים הקשים להוריו של המנוח בגין מותו הבלתי-נתפס של בנם ולאחותו פורטו לעיל במספר הקשרים. שמענו מפי הנאשם במהלך עדותו כי במהלך השנים סבל ממצוקה כלכלית, ויש להניח שגם כיום, ובמיוחד לאור עונש המאסר הממושך אותו הוא עתיד לרצות, קיים קושי ממשי בתשלום פיצוי.

ואולם, נזכיר כי כבר נפסק לא אחת, כי יכולותיו הכלכליות של נאשם אינן מהוות שיקול בקביעת שיעור הפיצוי לקרבנות העבירה:

"רכיב הפיצוי הכספי הוא רכיב עונשי הנגזר בנוסף לרכיבי העונש האחרים, ותכליתו הענקת מזור לנפגע העבירה...הלכה היא כי יכולותיו הכלכליות של העבריין אינן מהוות שיקול בקביעת שיעור הפיצוי, ואין בהיעדר יכולת כלכלית כדי להצדיק התערבות בשיעור הפיצוי..." (ע"פ 9308/12 **עיסא נגד מדינת ישראל** [30.7.15], פסקה 103).

60. הנאשם ביצע רצח אכזרי בכך שקטל את חייו של אדם צעיר שניסה למלא תפקידו במסירות כלפי לקוחות ועובדי הבנק. כאילו לא די בכך, לאחר שגרם למוות מיותר של יניב אנגלר ז"ל, המשיך הנאשם בקור רוח לממש את זממו ולבצע שוד בנק על רקע בצע כסף. לצד נסיבות העבירות, מהראיות שהוגשו לעיונו עולים הנזקים הנפשיים הקשים להורי המנוח, שאיבדו את היקר להם מכל, ואת חוסר היכולת



של ההורים ואחות המנוח לעבד את האבל עד היום. בני משפחת המנוח נכחו בחלק נכבד משיבות בבית-המשפט, ותקוותנו היא, כי הרשעתו של הנאשם תסייע להם בהליכי שיקומם ויהווה עבורם מנוף לקבלת טיפול לו הם זקוקים. בשלב גזר-הדין, יש לעשות שימוש בסמכות הנתונה לנו ולפסוק להם את סכום הפיצוי המירבי בגין האסון הנורא שנגרם להם.

בנוסף, לאור הצהרת הנפגע והמסמכים הנלווים שהוגשו על-ידי המאבטחת הודיה אשכנזי, יש לפסוק לה פיצוי ממשי לאחר שהוכחו נזקים של ממש שנגרמו לה בגין מעשי הנאשם; לנעמה גילפז, אשר העלתה אף היא על הכתב את השפעות האירוע על חייה, נפסוק סכום הולם.

סיכום - גזירת הדין

61. לאור האמור בהכרעת הדין ומכלול הנתונים שפורטו לעיל, לרבות עבירת הרצח שביצע הנאשם על נסיבותיה, המסכת הסדרתית של מעשי השוד, מתחם הענישה שנקבע לגבי מעשי השוד על שתי חלופותיהם, הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות שביצע הנאשם, ולאור הצורך לשמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין תקופת המאסר שעליו לשאת, אציע לחבריי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. בגין עבירת הרצח - מאסר עולם;

ב. בגין אירועי השוד - 18 שנות מאסר בפועל, שירוצו במצטבר לעונש מאסר העולם שהוטל לעיל, והכל מיום מעצרו: 5.12.12;

ג. הנאשם ישלם פיצוי בסך של ₪ 258,000 להורי המנוח על-פי הפרטים שימסור ב"כ המאשימה למזכירות תוך 5 ימים. סכום הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט ב- 20 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל מיום 1.7.18 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא יופקד תשלום אחד מסכום הפיצוי האמור במלואו ובמועדו, הרי שמלוא סכום הפיצוי יעמוד לפרעון מיידי ויישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום שבו אמור היה הנאשם לשלמו, ועד למועד תשלום המלא בפועל;

ד. הנאשם ישלם פיצוי בסך של ₪ 15,000 להודיה אשכנזי וסך של 5,000 ש"ח לנעמה גילפז, על-פי הפרטים שימסור ב"כ המאשימה תוך 5 ימים. סכומי הפיצוי יופקד בקופת בית-המשפט ב- 5 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל מיום 1.1.19 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא יופקד תשלום אחד מסכום הפיצוי האמור במלואו ובמועדו, הרי שמלוא סכום הפיצוי יעמוד לפרעון מיידי ויישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום שבו אמור היה הנאשם לשלמו, ועד למועד תשלום המלא בפועל;



ה. מאסר על תנאי של 8 חודשים שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186 לחוק העונשין.

השופטת זהבה בוסתן:

אני מצטרפת להנמקות ולתוצאה שבחוות דעתה של השופטת מרשק-מרום.

השופט ד"ר אחיקם סטולר, אב"ד:

אני מצטרף להנמקות ולתוצאה שבחוות דעתה של השופטת מרשק-מרום.

סוף דבר:

אנו מטילים על הנאשם את העונשים כמפורט בחוות דעתה של השופטת מרשק מרום.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ח, 26 אפריל 2018, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.